

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ὕχος β' Γερμανοῦ

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καγῶ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς, Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἴκων τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτήρ τῆς ἀΐδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθῶν, οὐ τροπὴν ὑπομεῖνας, ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὁν ἀληθινός, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν, αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

Ἀνατολίου, ὁ αὐτὸς

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα, Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Άγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρῷδης ἐταράττετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Ο αὐτὸς

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεά, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἅγιου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεός, τὴ σὴ παρουσία, φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας, Πᾶσα πνοή αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός, Ο ὁν καὶ προῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτὸς

Τὶ σοὶ προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἔκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοὶ προσάγει, οἱ Ἄγγελοι τὸν ὄμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην, ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὕχος ὁ αὐτὸς Κασίας

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο, καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεία τῶν εἰδώλων κατήργηται, Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται, καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν θεότητος, τὰ Ἐθνη ἐπίστευσαν, Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὄνόματι θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν, Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοί.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἵλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α' Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 1, 1-13)

1. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
2. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὄντος
3. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς
4. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους
5. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία
6. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὄντος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὄντος

καὶ ὄδατος καὶ ἐγένετο οὕτως

7. καὶ ἐποίσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὄδατος ὁ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὄδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος
8. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανὸν καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα δευτέρα
9. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς συναχθῆτω τὸ ὄδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὄφθήτω ἡ ζηρὰ καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνήχθῃ τὸ ὄδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὥφθῃ ἡ ζηρὰ
10. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ζηρὰν γὴν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὄδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν
11. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως
12. καὶ ἔξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν
13. καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τρίτη

B' Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 24, 2-3, 5-9, 17-18)

- Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ,
- καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν
- ως καλοί σου οἱ οἴκοι Ἰακὼβ αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ ώσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ
- ώσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ώσεὶ σκηναὶ ἀς ἐπηξεν κύριος ώσεὶ κέδροι παρ' ὄδατα
- ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γωγ βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ
- Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ως δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν
- αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελεῖ καὶ ταὶς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρὸν
- κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ως λέων καὶ ως σκύμνος τὶς ἀναστήσει αὐτὸν οἱ εὐλογούντες σε εὐλόγηνται καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται
- ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωαβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σηθ
- καὶ ἔσται Ἐδωμ κληρονομία καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν Ἰσχὺ

Γ' Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 4, 6-7 & 5, 1-3)

- Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν ἔξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὓς ἀπωσάμην
- καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρὸν καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὅρει Σιών ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως εἰς τὸν αἰῶνα
- Τάδε λέγει Κύριος, καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἴκος τοῦ Ἐφραθὰ ὀλιγοστὸς εἴ τοῦ εἶναι ἐν Ἰσραὴλ καὶ χιλιάσιν Ἰούδα ἐκ σοῦ μοὶ ἔξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος
- διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης τέξεται καὶ οἱ ἐπίλοι ποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τὸν υἱοὺς Ἰσραὴλ
- καὶ στήσεται καὶ ὅψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν Ἰσχύι κυρίου καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὄντος κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν διότι νῦν μεγαλυνθήσεται ἔως ἄκρων τῆς γῆς

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν

Τροπάριον Ἡχος πλ. β'

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανὸς σὲ πάσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Αστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ, Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντας σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος α' Οι θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις, ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἱακώβ.

· Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὃν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος β' Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, μνησθήσομαι Παὸς καὶ Βαψυλῶνος, τοὶς γινώσκουσί με.

· Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὃν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος γ' Καὶ ἴδου ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

· Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὃν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος δ' Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ, Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ο' Υψιστος.

· Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὃν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος ε' Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ, Ως εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

· Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὃν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανὸς σὲ πάσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτῆρ, Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε, μεθ' ὃν ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα

Δ' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 11, 1-10)

- Τάδε λέγει Κύριος, ἔξελεύσεται ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαι καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται
- καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλῆς καὶ Ἰσχύος πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας
- ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου Θεοῦ οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει
- ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῷ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς καὶ πατάξει γὴν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ
- καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀληθεία εἰλημένος τὰς πλευρὰς
- καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνὸς καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφω καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἄμα βοσκηθήσονται καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς
- καὶ βοὺς καὶ ἄρκος ἄμα βοσκηθήσονται καὶ ἄμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται καὶ λέων καὶ βοὺς ἄμα φάγονται ἄχυρα
- καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἐπὶ κοὶ τὴν ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χείρα ἐπιβαλεῖ
- καὶ οὐ μὴ κακοποιήσωσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας
- καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἱεσσαι καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν καὶ ἔσται ἡ ἀνάπτωσις αὐτοῦ τιμὴ

Ε' Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Βαροὺχ 3, 36-38 & 4, 1-4)

- Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτὸν
- ἔξεντρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἱακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ
- μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη
- αὐτῇ ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτῆς εἰς ζωὴν οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται
- ἐπιστρέφουν Ἱακὼβ καὶ ἐπιλαβοῦν αὐτῆς διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ Φωτὸς αὐτῆς
- μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοὶ ἔθνει ἀλλοτρίῳ
- μακάριοί ἔσμεν Ἰσραὴλ ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἔστιν

ΣΤ' Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 2, 31-36, 44-45)

Εἶπε Δανιὴλ, τῷ Ναβουχοδονόσορ, Σὺ Βασιλεὺς ἐΘεώρεις, καὶ ἴδου εἴκων μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη,

καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερίς, ἐστώσα πρὸ προσώπου σου ἡ ὄρασις αὐτῆς, φοβερά. Εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσίου καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῦ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῦ, αἱ κνήμαι, σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μὲν τὶ σιδηροῦν, μέρος δὲ τὶ ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἔως ὅτου ἀπετυμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρός, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τούς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλέπτυνθησαν εἰς ἄπαξ, τὸ ὄστρακον ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὥσει κονιορτὸς ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς, καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν, τούτο ἐστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἐτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλιμάσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, δὸν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἀργυρον, τὸν χρυσόν, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ἀ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον Ἡχος πλ. β'

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἡλιε τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Στίχος α' Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

- Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Στίχος β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὖ σαλευθήσεται, ἔτοιμος ὁ θρόνος ἀπὸ τότε.

- Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Στίχος γ' Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

- Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Στίχος δ' Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος, τὰ μαρτύρια σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

- Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Στίχος ε' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

- Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἡλιε τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὃν σὲ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοί.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα

Z' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ, 9, 6-7)

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν νίδος καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζῆλος κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα

H' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ, 7, 10-16 & 8, 1-4, 8-10)

- Προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λέγων
- αἵτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἥ εἰς ὕψος
- καὶ εἶπεν Ἀχαζ οὐ μὴ αἵτησω ουδὲ οὐ μὴ πείρασω κύριον
- καὶ εἰ πὲν ἀκούσατε δὴ οἴκος Δαυΐδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς κυρίω παρέχετε ἀγῶνα
- διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ίδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται νίδον καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ

- βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθὸν
- διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἦν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων
- καὶ εἰπεν κύριος πρὸς μὲ λαβὲ σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ ὁξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων πάρεστιν γὰρ
- καὶ μαρτυρὰς μοὶ ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους τὸν Οὐριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν υἱὸν Βαραχιου
- καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφήτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν κύριός μοὶ κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ταχέως σκύλευσον ὁξέως προνόμευσον
- διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίου
- καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἀνθρωπὸν ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἄραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαι τι καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς
- γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς ἵσχυκότες ἡττᾶσθε ἐὰν γὰρ πάλιν ἴσχυσητε πάλιν ἡττηθήσεσθε
- καὶ ἦν ἀν βουλεύσησθε βουλὴν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος ὁ Θεὸς

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφρωνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

„Ηχος ἄ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

**Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ανάγνωσμα (Κέφ. 1, 1-14 & 2, 1-3)**

- Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοὶς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις,
- ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὐ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν,
- ὃς ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,
- τοσούτῳ κρείττῳν γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
- τίνι γὰρ εἰπὲ ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοὶ εἰς υἱόν.
- ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.
- καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ό ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα,
- πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ό θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου.
- ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
- καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σοῦ εἰσιν οἱ οὐρανοί,
- αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται,
- καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.
- πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκε ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἀν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
- οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεῦμα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν

σωτηρίαν;

- Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοὶς ἀκουσθείσι, μὴ ποτε παραρρυῶμεν.
- εἰ γάρ ὁ δι, ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,
- πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἢτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη,

Ἀλληλούϊα Ὁχος πλ. δ'

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Πάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοὶ Κύριος, ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ἐὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(Κέφ. 2, 1-20)

1. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.
3. καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ιδίαν πόλιν.
4. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσῆφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ιουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἢτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριάς Δαβίδ,
5. ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύω.
6. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν,
7. καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.
8. Καὶ ποιμένες ἤσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ Φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.
9. καὶ ἴδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
10. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε, ίδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἢτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.
11. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.
12. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
13. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιὰς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων,
14. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
15. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρωποι οἱ ποιμένες εἰ πὸν πρὸς ἀλλήλους, Διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλεέμ, καὶ ἵδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ὑμῖν.
16. καὶ ἥλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον, τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσῆφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φατνῇ.
17. ιδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.
18. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς,
19. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
20. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνούντες τὸν Θεόν ἐπὶ πάσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθ' ἐξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρά, Ἰδιόμελα,

Ὕχος α'

Ιάννου Μοναχοῦ

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς ἐφραινέσθωσαν. Ἅγγελοι καὶ ἀνθρωποι, πνευματικῶς

πανηγυρίσωμεν, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοὶς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός, Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξαντο αὐτὸν, Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν, ἡμεῖς δὲ τὸν αἰνὸν ἀναξίοις χείλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἥλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἔθνῶν, ἥλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ο αὐτός, τοῦ αὐτοῦ

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἡνάθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ, Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε, Σήμερον ὄρᾶται σαρκί, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἦν ἡμῖν ἐβράβευσεν, ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοί.

Ο αὐτός, τοῦ αὐτοῦ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νὺν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρᾳ, ἔξανέτειλε γάρ φῶς τοὶς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοὺς ὑψώσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ο αὐτὸς

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὄμοίωσιν, ρύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἵδων ὁ Ἰησοῦς, κλῖνας οὐρανοὺς κατέβη, καὶ ὕκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως, ἵνα ἐν αὐτῇ, τόν φθαρέντα Ἄδαμ, ἀναπλάσῃ κράζοντα, Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Δόξα... Ἡχος πλ. α'

Ίωάννου Μοναχοῦ

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν, εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἅχρονον.

Καὶ νύν... Ἡχος πλ. β'

Γερμανοῦ

Χορεύουσιν Ἀγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον, σκιρτᾶ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτήρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἡχος β' Γερμανοῦ

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σὴ μερον! Παρθένος τίκτει καὶ μήτρα οὐ φθείρεται, ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται, Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ,

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡχος γ' τοῦ αὐτοῦ

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνόις Χριστόν, τὸν Ἡλιον τοὶς ἐν σκότει, Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι, καὶ Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Άγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμισε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ο αὐτός, Ἀνατολίου

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προιθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον, δόκιμον χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων, ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ, Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἡχος δ'

Ίωάννου Μοναχοῦ

Ἐνφράνθητι Ιερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών, Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη

δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ, Ἀδάμ, ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἡνεώχθη, ὁ δόφις κατηργήθη, ἦν γὰρ ἡπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα, Ὡ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ, ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου, βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός, καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων, καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὗας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὀδῖνας, Χορεύετο τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω, ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ὁχος ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου

Σπηλαιώ παρώκησας, Χριστὲ ὁ Θεός, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι, Δόξα τὴ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ὁχος δ' ἐκ γ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοὶς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὑψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοί.

Τὸ αὐτὸν καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὁχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἔνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ανατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἀγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὥδην ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (**Δίς**)

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὅμοιον

Τὶ θαυμάζεις Μαριάμ; τὶ ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοὶ; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἀνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν, ἀσπορον γονὴν τὶς ἔωρακεν, ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὃς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (**Δίς**)

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα ὅμοιον

὾ αὐτῷ τοῖς παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός, πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἡθέλησε καὶ ὡς, ηὐδόκησεν, ἀσαρκος γὰρ ὃν, ἐσαρκώθη ἐκών, καὶ γέγονεν ὁ Ὡν ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. (**Δίς**)

τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὁχου

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Άγιο Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι
ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Άγιο Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρέιθρα, ἀρδεύοντα ἄπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὅμοσε Κύριος, καὶ οὗ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ τοῦ Ματθαίου

(Κέφ. 2, 1-20)

1. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, Ἰδού, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,
2. λέγοντες, Ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τόν, ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3. ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ιεροσόλυμα μέτ' αὐτοῦ.
4. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
5. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου,
6. Καὶ σύ, Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ, ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.
7. τότε Ἡρώδης, λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους, ἡκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.
8. καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε, Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, ἐπὰν δὲ εὑρητε, ἀπαγγείλατε μοί, ὅπως καγῶ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.
9. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν, καὶ ἴδού, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἔως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὐδὲ ἦν τὸ παιδίον.
10. ιδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἔχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.
11. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
12. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
13. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἴδού, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως ὅν εἶπο σοί, μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.
14. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,
15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν νιόν μου.
16. τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μαγῶν, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παίδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοὺς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον δὲν ἡκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.
17. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος,
18. Φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἡκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἥθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.
19. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἴδού ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ,
20. λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γὴν Ἰσραὴλ, τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

Ο Ν' Δόξα... Ἡχος β'

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρὰς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό. Εἶτα

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον
Ὕχος πλ. β'

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμερον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Παρὸν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ωδὴ α' Ὅχος α'
Ο Εἰρμὸς

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, Ἀσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Ἐρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὃλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὗθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἴδων ὁ Κτίστης ὀλλάμενον, τὸν ἄνθρωπον χερτίν, ὃν ἐποίησε, κλῖνας οὐρανοὺς κατέρχεται, τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Άγνης, ὃλον οὐσιοῦται, ἀληθεία σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὁν τοῦ Πατρός, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ήμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε διὰ στίχων
Ὕρωελεγείων

Ἐὺεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἱὰ Θεοῦ μερόπων ἔνεκα τικτόμενον
Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πὴ ματὰ κόσμου.
Ἀλλ' Ἀνα. βῆτήρας ρύεο τῶν δὲ πόνων.

Ωδὴ α' Ὅχος ὁ αὐτὸς
Ο Εἰρμὸς
«Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.
Εκῶν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,
Πόλου τίθησιν ήμῖν, ὃν κατ οὐσίαν,
Ίσόν τε Πατρί, καὶ βροτοὶ δοξάζομεν».

Ἔνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτω ζωγραφουμένη βάτω,
Μιγέντα μορφή, τὴ βροτησία Θεόν,
Εῦας τάλαιναν, νηδὺν ἀρὰς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικράς, δὲ βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἐδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἀμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν, ὃν γεγηθότες,
Ίδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ π ἀτρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἄγιος εἰς Κύριε».

Ο τῆς ἐπιπνοίας, μετασχῶν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾶ ἔξορῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ ἐμὲ γεγονῶς, ἄγιος εἰς Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονῶς, καὶ μετοχὴ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοῦς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκῶς, καὶ μεῖνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰς Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια. τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὄμοιν, ἐκ σοῦ προελθῶν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Νεῦσον πρὸς ὅμινους οἰκετῶν Εὔεργετα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρύν,
Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,
Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους,
Μάκαρ, μελωδοῦς τὴ βάσει τῆς πίστεως».

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
Ίδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἡξιωμένος χορός,
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ.
Τάξιν μελωδούσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

“Ψους ἀνάστων οὐρανῶν εὐσπλαγχνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄϋλος ὃν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα,
Ἴνα πρὸς αὐτὸν ἔλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἡχος πλ. δ'

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανὸς σοὶ προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία, τὶ γάρ, τὶ δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν εὐτελέστερον σπηλαίου, οἵς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοί.

Ιστέον ὅτι ὅτε λέγομεν ὑπακοήν, Κάθισμα οὐ λέγομεν ώς ἔντισι Τυπικοὶ εὑρομεν.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῇ εὐφραινέσθω. ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ο Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὃν τοῦ Πατρός, προϊλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σπορᾶς, ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὄρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὃς νήπιον ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Πάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἀνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας. ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἥλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε».

”Ον πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἔξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκύλα τε, ἥλθες προνομένουσιν πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν Θεοτερπή. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρὰς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς, δώρα σοὶ δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ως πόκω γαστρὶ Παρθενική, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι. Αἰθίοπες καὶ θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νήσοι τε, Σαβὰ Μήδων, πάστις γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοὶ Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἱρμὸς

«Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
Ἄδων Προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει,
Ίδειν ἀφράστως ἀξιωθεῖς τὸν τύπον.
Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὅρους τῆς Παρθένου,
Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος».

”Ισος προῆλθες τοὶς βροτοὶς ἑκουσίως,
”Ψιστε, σάρκα προσλαβῶν ἐκ Παρθένου,
”Ιὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
”Ἀγων ἀπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκῶς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

”Εθνη τὰ πρόσθεν τὴν φθορὰ βεβυσμένα.
”Ολεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
”Υψοῦτε χείρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

”Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ιεσσαὶ Παρθένε,
”Ορους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
Ως ηὐδόκησεν αὐτός, ἐσφραγισμένην,
Νηδὸν διελθεῖν τὴν κενώσει τὴν ξένη.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Θεὸς ὃν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν, δθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε Φιλάνθρωπε».

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς, ἐχθροῦ καὶ ἀμαρτίας, ἡλευθέρωσας Χριστέ, ὅλον τὸ καθ ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκόν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἴδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησίν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος. δι ἵς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίωσούσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
”Ιλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ τοὶς ἐγρηγόρως,
Νὺν σοὶ τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη,
Ἐλθοις πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,

Καθ' ἦν ἀνατρέχοντες, εὗροιμεν κλέος».

Ἄπηνες ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμῶν διαμπάξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἴνα κρατοῦντος ὥλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων, ταὶς ἀϋλοῖς οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ, τὸν Τεκόντα τὴν κτίσει.

Ο λαὸς εἶδεν, ὁ πρὸν ἡμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας.
Ἐθνη Θεῷ δέ, κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόρρητον χάριν,
Οὐ πλεῖον ἐξήγνθησεν ἡ ἀμαρτία.

‘Ωδὴ γ’ Ὁ Εἰρμὸς

«Σπλάγχνων Ἰωνάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θῆροιον ἐδέξατο, τὴν Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος,
καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἷς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
ἀπήμαντον».

Ὕλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὃν Πατήρ, πρὸ Έωσφόρου γεννᾷ, τὰς ἡνίας δέ, ὁ
κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται, λύει δέ,
πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἄδαμ, παιδίον φυράματος ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοὶς δέδοται, τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτός ἐστιν
αἰῶνος, Πατήρ καὶ Ἀρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος, οὗτος ἴσχυρὸς Θεὸς ἐστι, καὶ
κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Ναίων Ἰωνάς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας».

Ὕστηται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὄσφύος,
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἴδων φυλάξαι, τὴν καθ ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεὶς ἐαυτὸν δευτέρα κοινωνία
Αὔθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ίκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὄσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
Ὥ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν.
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον

‘Ηχος γ’ Αὐτόμελον
Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ

Ὕ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι
μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον
νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

‘Ο Οἴκος

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἦνοιξε, δεῦτε ἵδωμεν, τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὑροιμεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ

Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεσιν, ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνώρυκτον, οὗ πιεῖν Δαυΐδ πρὶν ἐπεθύμησεν, ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαινσεν εὐθύς, τὴν τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Δαυΐδ, διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον

Τὴ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι

- Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
- Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;
- Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχοι

- Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἑθνική, Λόγε,
- Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχοι

- Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν Ποιμένες,
- Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν Ποιμένα.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ' Ο Είρμος

«Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοὺς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκποήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ».

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοὺς φωτοφανείας ἔτυχον, δόξα Κυρίου γὰρ αὐτούς, περιέλαμψε καὶ Ἀγγελος, Ἀνυμνήσατε βιῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ, Χριστὸς ἔλαμψεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Τῆμα τὶ τοῦτο, εἴπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἵδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν, Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Ιαμβικὸς Ο Είρμος

«Τῶ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος ἥγκιστρωμένοι,
Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
Οἵς εἴκαθε πὺρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ,
Λέγουσιν, Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εῖ».

Ὑπηρέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ροιζηδὸν νέους,
Ταὶς ἐπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλόξ, ἄφθονον τοῦ Κυρίου,
Νέμοντος, εὐσεβείας ἔνεκα, δρόσον.

Ἀρωγὲ Χριστέ, τὸν βροτοὶς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Ἡσχυνας, ὅλβον τῆς Θεώσεως φέρων,

Μορφούμενος νύν, ἥς τινος δι' ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθυδῶνας ἥλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπόν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν ἔξοιστρουμένου,
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἀμαρτίαν.
Οὓς εἴλκυσε πρίν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δέ, σαρκωθεὶς ἐκῶν Εὐεργέτα.

‘Ωδὴ η’ ‘Ο Εἱρμὸς

«Θαύματος ύπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξεικόνισε κάμινος τύπον, οὗ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ώς οὐδὲ πὺρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ύπεδυν νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ύπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

“Ελκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παίδας, δορυκτήτους Δαυΐδ, ἐκ Σιών ἐν αὐτῇ, δωροφόρους πέμπει δέ,
Μάγους παίδας, τὴν τοῦ Δαυΐδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντα, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν.
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ύπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

“Οργανα παρέκλινε τὸ πένθος ὠδῆς, οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών, Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην
πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ἔξανατείλας Χριστός, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν.
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ύπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκύλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο, θησαυροὺς Χριστός, ἐν Σιών δὲ
ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὁδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν.
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ύπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ιαμβικὸς Ό Εἱρμὸς

«Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,
Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
Ἀμφω δὲ δρώσα, θαυματουργία μιά,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἔξανίστησι χάρις».

Λύμην φυγοῦσα τοῦ Θεοῦσθαι τὴν πλάνη,
Ἄληκτον ύμνει τὸν κενούμενον Λόγον,
Νεανικῶς ἄπασα σὺν τρόμῳ κτίσις,
Ἄδοξον εὐχος δειματουμένη φέρειν,
Ρευστὴ γεγώσα, κὰν σοφῶς ἐκαρτέρει.

“Ηκεις πλανήτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν.
Ῥώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανεῖς τε, καὶ Θεὸς προμηθεία.

‘Ωδὴ θ’

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐντὶ Ωδὴ ταύτῃ Ἡχος α'

- Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. (*Δίς*)
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τῶν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέροις, τοὶς Μάγοις μηνυθέντα.
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

- Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἥλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τὴ πόλει.

Ἐτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

- Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.
- Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ως βρέφος, ὑπὸ Μῆτρὸς Παρθένου.
- Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.
- Σήμερον ὁ Δεσπότης, ράκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ως βρέφος.
- Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.
- Οὐράνιαι Δυνάμεις τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.
- Δόξα...
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.
- Καὶ νῦν...
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ο Είρμος

«Μυστήριον ξένον, ὄρῳ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον. τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαίσιον δρόμον, ὄρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαούς, οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῇ γεννηθέντᾳ Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἀναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποὺ ἐστίν, εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν, μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἡκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταὶς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ιαμβικὸς Ό Είρμος

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ως ἀκίνδυνον φόβῳ,
Πάον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
Ὑμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
Ἐργώδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
Οση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου».

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγμένας,
Ω Μῆτερ ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχῶς, καὶ Θεοῦ παρουσίας,
Ο χριστοτερπής λαὸς ἡξιωμένος,
Νὺν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας.
Ως ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιά, εῦρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. **Ἐκ γ'.**

Εἰς τὸν Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά. Ιδιόμελα.

Ὕχος δ' Ἀνδρέου Τεροσολυμίτου

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὅρη, Χριστοῦ γεννηθέντος, Παρθένος

καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεόν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν, Άκατάληπτε Κύριε, δόξα σοί.

Ο αὐτὸς

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, Άστὴρ μηνύει. Μάγοι προσκυνοῦσι. Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ο αὐτὸς

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, οὐ φέρει το μυστήριον ἔρευναν, πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες. Άνερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοί.

Ο αὐτὸς

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκου πάλιν ὄφθεῖσαν Παρθένον. Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἡ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνούμεν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Ἡχος πλ. β' Γερμανοῦ

Ο τε καιρός, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὄνματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου, διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη, τῆς γὰρ αἰώνιου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. Διὸ σοὶ προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τήν χρηματικὴν φορολογίαν, ὥρθιδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἡχος β' Ιωάννου Μοναχοῦ

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν, ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α' Ἡχος β'

Στίχ. α' Εξομολογήσομαί σοὶ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

· Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

· Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ' Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

· Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ' Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τῷ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

· Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

· Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β' Ἡχος β'

Στίχ. α' Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοί. Άλληλούϊα.

Στίχ. β' Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοί. Άλληλούϊα.

Στίχ. γ' Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοί. Άλληλούϊα.

Στίχ. δ' Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοὺς εὐθέσιν.

· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοί. Άλληλούϊα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ' Ἡχος δ'

Στίχ. α' Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῷ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοὶς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὑψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοί.

Στίχ. β' Πάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοὶ Κύριος ἐκ Σιῶν.

· Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. γ' Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἅγιων σου.

· Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικὸν

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοί, Ἀλληλούϊα.

Εἴτα γεγονωτέρα τῇ φωνῇ

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοὶς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὑψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...

Κοινωνικὸν

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.